

Ontdek de Algarve

Naturisme is in Portugal nog niet zo heel erg ontwikkeld. Maar dat betekent niet dat er geen mogelijkheden zijn om naturalistisch vakantie te vieren, integendeel. Ik ontdekte dat er in de Algarve heel wat stranden zijn waar je ongestoord in je blootje kunt zonnen. Je moet die mooie plekjes alleen even vinden. Die ontdekkingstocht maakt een naturalistische vakantie in Portugal niet alleen natuurlijk, maar ook avontuurlijk.

In de Algarve vind je, behalve in Ferragudo, geen naturalistische appartementcomplexen of hotels. Je kunt wel villa's huren met voldoende privacy om ongestoord bloot te zijn. Ik heb zo'n villa gehuurd: Casa Siroco in Quelfes (vlakbij Moncarapacho) en hier begint mijn ontdekkingstocht. Ik duik in het zalige zwembad om lekker opgefist vanaf het terras in de tuin te kijken hoe de avondzon ondergaat. Na een verrassend goede nachtrust - waar hoor je tegenwoordig nog de stilte - is het tijd om de omgeving te

verkennen. Om met een authentiek stukje Portugal kennis te maken hoef ik echt niet ver het binnenland in. Over paden en weggetjes, waarvan je je echt niet kunt voorstellen dat ze bedoeld zijn voor auto's, kom ik door dorpjes waar de tijd lijkt stil te staan. Op een gemeentelijke wasplaats wordt de was hagelwit geslagen door in het zwart geklede vrouwen. De bevolking gebruikt ezels in plaats van paardenkrachten, en met 'menschkracht' worden takkenbossen vervoerd. Via een drooggevalle rivierbedding rijd ik terug de bewoonde wereld in en ga via de kustweg naar het oosten van de Algarve. Die kustroute loopt langs het Ria Formosa Natural Park, een prachtig natuurgebied dat vanaf Faro doorloopt tot bijna aan de Spaanse grens. De vissersbootjes, die overal in de lagunes voor anker liggen, bieden een kleurrijk schouwspel met een strakblauwe Atlantische Oceaan als omlijsting. Het doel van mijn tripje is Cacela Velha, in de Romeinse tijd het centrum van het vispekelen. Door de verbinding met open zee was het dorp steevast doelwit van verschillende veroveraars. Cacela Velha werd volledig verwoest door de grote aardbeving van 1755. Later is het weer opgebouwd, en de huidige kerk en het kasteel dateren uit de 18e eeuw. Nooit verwoest is het magnifieke uitzicht op de zee en de kustlijn. Met een glas versgeperste jus d'orange voor mijn neus, het is tenslotte de sinaasappelstreek, kijk ik vanaf het dakterras van de lokale taverna naar de contouren van het oostwaarts gelegen Monte Gordo. Dit is de enige plaats aan de oostkant van Faro waar hoge flats het zicht domineren.

De route terug naar 'mijn' villa gaat weer via het binnenland. Bij het zwembad geniet ik nog even van de zon. 's Avonds eet ik 'kunst' in het sfeervolle restaurant Da Vinci in Santa Barbara de Nexa. Een aanrader!

Paradijselijke plekken

Hoe kun je de omgeving beter ontdekken dan met een jeepsafari? Daarom ga ik de volgende dag met de Nederlandse Tim mee op pad. In zijn jeep kunnen zes tot acht personen mee voor een hobbelige tocht door rivierbeddingen, en over nog hobbeliger stenen paden. In het voor- en naseizoen staat er water in de rivieren en wordt op de meest paradijselijke plekjes gestopt voor een (blote) duik in een koele rivier. Omdat je deze safari

maakt met je eigen reisgezelschap heb je veel vrijheid. Je bepaalt samen met Tim de route en je kunt kiezen voor een picknick aan de oever van een rivier of voor een originele Portugese lunch in Cantina da Serra in Bemponece. Ik kies voor de laatste optie. En zonder spijt: de suggestie kalkoen in roomsaus is een schot in de roos en tijdens het eten geniet ik van het uitzicht over de bergen en dalen. Het is prachtig strandweer en na afloop van de jeepsafari ga ik daarom naar het strand van het eiland Amona, aan de kust voor de plaats Olhao. De tocht erheen is al een belevenis op zich: je gaat ernaar toe met een taxiboot of veerpont. Ook de aankomst is verrassend. Door de aanwezige bungalowtjes en huisjes lijkt het wel of je op een volkstuincomplex terecht komt. Overal zitten mensen heerlijk op het terrasje van hun huis en kinderen spelen in de schaduw van de bomen. De weg naar het strand vinden is simpel: volg het pad tot aan het eind van de bebouwing. Daar vind je dan onverwacht alle ruimte van de wereld en kun je ongestoord uit de kleren. Voor elk strand in de Algarve geldt: loop voor een naturistische duik gewoon een stuk naar links of rechts vanaf de strandopgang. In voor- en naseizoen is het minder druk en de wandeling naar een verlaten stuk strand minder lang. Op Amona duik ik nog even de Atlantische Oceaan in en neem opgefrist het bootje terug. Mijn volgende ontdekking is Tavira, een van de leukste en gezelligste stadjes in de Algarve waar bijna elke dag wel iets te doen is. Wil je een verrassende blik op de wereld? Sla dan een bezoek aan de Camara Obscura niet over. Voor een waardig besluit van een Portugees dagje uit is een maaltijd in een typisch Portugees kiprestaurant een must: lange tafels, felle lichten, een hoop gepraat, veel kip en een lage rekening!

De andere kant

Aan de westkant van Faro zijn de stranden zonder bootje of trein bereikbaar. Ook hier geldt: lopen totdat je op een verlaten plek komt, badkleding uit en genieten maar. Vandaag rij ik naar Lagos. Dit gezellige stadje is absoluut een bezoek waard. In de oude binnenstad dwaal je door straatjes waar je het verleden bijna kunt aanraken. Op het grote plein kijkt het standbeeld van Hendrik de Zeevaarder pontificaal uit over de haven en lijkt terug te denken aan de roerige tijden van toen. Op de terugweg stop ik in Ferragudo. Bij clothing optional resort Quinta da Horta kun je een dagpas kopen, gebruik maken van de faciliteiten en een afspraak maken voor een naturistische koetstocht door het achterland. Ik rijd door naar de hoofdstad Faro waar ik eigenlijk wel een dag nodig heb om de oude binnenstad en de leuke musea te bekijken. Ook hier weer in de haven de kleurrijke vissersboten die hun vangst hebben afgeleverd aan de vele visrestaurantjes. De geur van vers gegrilde sardines vult de lucht. Ik weet wat ik ga eten.

De volgende dag kriebelt
lui ontbijt ga ik richting het
Barrill (Tavira). Ook deze
leuke ervaring. Je rijdt met
strandopgang waar
strandtentjes zijn. Handig
stranden in de Algarve,

de opgangen, verder geen voorzieningen zijn. Het naaktstrand ligt ongeveer 500
meter rechts vanaf de stopplaats van de trein. Ook hier is het niet druk en na een
paar honderd meter plof ik neer voor een blote duik in de nog frisse zee. Als de zon
op haar hoogst staat pak ik mijn spullen, neem het treintje terug en slenter door het
dorp. Na een lekkere lunch ga ik terug naar 'mijn' villa en lees in de mooie tuin mijn
boek. Wat een paradijselijke ervaring. Wat is er in Portugal nog veel te ontdekken en
te zien! Leuke dorpen en stadjes, prachtige ongerepte stranden. Jammer dat ik al
weer moet inpakken om naar huis te gaan. Een ding is zeker: wie naar Portugal gaat
en niet bang is om, soms letterlijk, van de gebaande paden af te gaan, maakt een
fantastische (naturistische) ontdekkingstocht.

Ik ga zeker terug, want er is in de Algarve nog veel te ontdekken!

de zon me wakker. Na een
'officiële' naaktstrand bij
rit naar het strand is een
een treintje naar de
bovendien diverse
om te weten is dat op de
behalve de strandtenten bij